

SPERANȚA

Septembrie - 2020
Anul 7 - Nr. 78



SECRETELE COSMOSULUI CONFIRMĂ BIBLIA

CE FEL DE TATĂ SUNT?

Cornel Ghilă

Rugăciune pentru Australia

Teofil Ciortuz

Cu Dumnezeu, cu oamenii lui Dumnezeu, pentru oameni

— DUCETI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUȚI EVANGHELIA

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea Evangheliei
Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Emanoil Căiță-Mândră, PBBR 0402681036
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport.
CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph. 0423659724, email: sperantaus@gmail.com

PANDEMIA SPERANȚEI



Iranul se confruntă zilele acestea cu două mari probleme grave. Prima problemă: proteste ale populației împotriva guvernului, care prin deciziile sale politice a dus economia sub nivelul de subzistență. A doua problemă este legată de coronavirus. Deși nu se cunoaște cu exactitate numărul de infectări, există totuși rapoarte independente care arată că o mare parte din populație este infectată, cu mult peste cifrele oficiale.

Există totuși o veste bună: suntem martorii unei treziri spirituale în Iran: mii de musulmani se îndreaptă spre creștinism, chiar în mijlocul situației dezastruoase din țară.

De aceea, numim asta o pandemie a speranței, a spus Mike Ansari, care conduce *Mohabat TV*, unul dintre cele mai populare canale creștine TV prin satelit din Iran.

Ansari a declarat pentru *CBN News* că *Mohabat TV* înregistrează cifre record de vizualizări. Numărul mare de oameni care părăsesc Islamul provoacă persecuție împotriva Bisericii. Zeci de iranieni au fost arestați și închiși pentru că au răspuns la mesajul Evangheliei. Iranul este unul dintre cele mai periculoase locuri din lume pentru creștini. Cu toate acestea, creștinismul crește mai rapid în Iran decât în oricare altă țară din regiune. Sursa: CBN

BISERICA IRANIANĂ DIN MELBOURNE - STUDIU BIBLIC



Păstorul Corin Izvenariu - botez în Biserica Iraniană. Păstorul Dorel Brândaș și Biserica Harul, prezenți la această sărbătoare. (2018 - Foto din arhivă)

Cunoștința înseamnă putere!



Păstor John Militaru, SUA

*Binecuvântează, suflete, pe Domnul,
și nu uita niciuna din binefacerile Lui! (Psalmul 103:2).*

De multe ori ne concentrăm doar pe ceea ce nu merge bine în viață și uităm de tot ceea ce a făcut Dumnezeu bun în viețile noastre. Cunoști tu care sunt binecuvântările Lui Dumnezeu? Le-ai experimentat în viața ta? Ce-a făcut Domnul pentru tine doar în acest an? Ai cumva o listă cu toate binecuvântările pe care le-a revărsat Dumnezeu în viața ta? Dacă nu ai, fă o listă azi! Îți va aduce mereu aminte că Dumnezeu este bun, și dacă lucrurile nu merg exact așa cum le-am gândit noi, asta nu-L face pe El un Tată mai puțin bun!

Psalmul 103 are două părți. Prima dintre ele ne oferă o imagine a bunătății lui Dumnezeu, pe care am experimentat-o deja în viață. Cea de-a doua parte ne atrage atenția asupra faptului că nu ar trebui să uităm niciuna din binefacerile care ne sunt disponibile în Cuvântul Său. Este sfâșietor să știi că oamenii nu cunosc care sunt binefacerile pe care le pot avea de la Domnul.

Primim telefoane zilnic de la oameni lipsiți de speranță. Dar cum începem să le împărtășim anumite versete din Cuvânt și să le explicăm cum pot să-și revendice binecuvântările, starea lor se schimbă complet.

Doar concentrându-ne pe Cuvântul lui Dumnezeu și pe promisiunile ce se găsesc în acesta, și nu pe situația cu care ne confruntăm, viziunea asupra vieții poate fi schimbată. Noi îi încurajăm mereu pe oameni să mediteze la Cuvântul lui Dumnezeu pentru a cunoaște și restul binecuvântărilor promise. Dacă nu știi sau nu înțelegi Cuvântul, nu-l poți aplica la situația ta de moment. **Cunoștința înseamnă putere.** Când devii cunoscător al Cuvântului Său, vei ști și care sunt promisiunile lui Dumnezeu pentru viața ta și ce-ți aparține de drept ție. Duhul Sfânt ți le va reaminti la nevoie (Ioan 14:26).

Iată câteva dintre binecuvântările TALE, găsite în Cuvântul lui Dumnezeu:

*Isus Cristos mijlocește pentru tine - 1 Ioan 2:1
El îți vindecă toate bolile tale - Psalmul 103:3
El îți iartă toate păcatele tale - 1 Ioan 1:9
El îngrijește de toate nevoile tale - Filipeni 4:19; Matei 6: 30-33
El te-a răscumpărat din blestem - Galateni 3:13
El te-a încununat cu bunătate și îndurare - Psalmul 103:4
El te îndrumă pe cărări drepte - Psalmul 23:3
El îți reînnoiește puterea - Isaia 40:31
El luptă pentru tine - Deuteronom 3:22
El croiește un drum - Isaia 43:16,19
El te mângâie - Ioan 14:26, Psalmul 23:4
El îți restaurează sufletul (mintea, voința, emoțiile) - Psalmul 23:3
El îți dă pacea - Psalmul 119:165
El te călăuzește și te învață - Psalmul 23:3, Psalmul 16:7,8
El te acoperă și te protejează sub aripile Lui - Psalmul 91:4*



Sursa: Ioan Ciobotă - RVE Timișoara

MISIUNEA SPERANȚA - România

PROVOCĂRILE PROGRAMELOR DE EVANGHELIZARE ÎN TIMPUL PANDEMIEI

„Nu a fost ușor, dar, cu ajutorul Domnului și al Bisericilor locale, am organizat 5 evanghelizări publice în România în Iulie 2020.”



Cu greu ne-am putut imagina că vom ajunge să trăim astfel de timpuri, când o pandemie oprește aproape întreaga lume din mers. Știam din Scripturi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele dar parcă totul părea departe de generațiile noastre. Însă, se pare că trăim chiar în acele zile despre care Biblia ne-a vorbit. Vedem tot mai mult cum se împlinesc cuvintele Domnului Isus care ne spuneau că „Împărăția cerurilor este aproape.”

Pentru noi, cei din *Misiunea Speranța*, vara acestui an a fost cu totul deosebită. Am văzut că nu mai puteam să organizăm programe publice creștine așa cum o făceam în anii anteriori, dar am decis să mergem prin credință și să punem în practică ce se poate și cum se poate la momentul de față. De obicei aveam câte 10-15 programe de evanghelizare într-o vară, dar anul acesta, din cauza pandemiei și implicit a restricțiilor impuse, am reușit să organizăm 5 evanghelizări publice în România în Iulie 2020, sub genericul „**Redescoperă adevăratele valori**”. A fost aleasă această temă deoarece, în vremurile pe care le trăim, lumea trebuie să renunțe la păcat, să se întoarcă spre Dumnezeu și să trăiască o viață în ascultare de El. Însă, tema nu se adresează doar celor din lume, ci și nouă, creștinilor evanghelici care aveam nevoie de o rededicare autentică înaintea lui Dumnezeu și de o viață trăită cu mai multă pasiune

în slujirea Domnului și a celor din jur. Itinerarul a cuprins următoarele localități: *Cavnic (jud. MM), Lunca Ilvei (Jud. BN), Bistrița (jud. BN), Uriu (Jud. BN) și Huedin (jud. CJ)*. Muzica creștină interpretată de *Grupul Speranța* a adus un mesaj de cercetare, iar fratele păstor Gabriel Zăgorean a vorbit din Cuvântul lui Dumnezeu.

Desfășurarea programelor în plină pandemie nu a fost ușoară, dar cu ajutorul Domnului și al Bisericilor locale am izbutit. În primul rând, pentru a respecta condițiile autorităților române, programele s-au desfășurat în cadrul slujbelor religioase în aer liber sau în interiorul Bisericilor cu care am colaborat în organizare. Frații păstori din Bisericile partenere în organizare, alături de alți frați din conducerea Bisericilor, au efectuat demersurile pentru obținerea autorizațiilor din partea statului în vederea desfășurării slujbelor.





Cu toate acestea, pe parcursul programelor am avut parte de verificări din partea poliției și jandarmeriei, care au venit să se asigure că totul e în ordine și că se respectă regulile stabilite în contextul actual. Dumnezeu ne-a ocrotit și a decurs totul bine, iar organele competente nu au avut nimic de imputat, deoarece totul era conform prevederilor legale. A fost puțin stresant fiindcă trebuia să fim atenți la toate regulile și să ne asigurăm că sunt respectate, însă a meritat efortul, iar Evanghelia a răsunat din nou public pentru români.

Numărul maxim de participanți trebuia să fie 500 de persoane. Pentru a ne asigura că respectăm această condiție, s-au amplasat puncte de triaj la intrarea în perimetrul locațiilor. La fiecare locație au fost dispozitive de măsurare a temperaturii, dezinfectant pentru mâini și măști.

Voluntarii și frații care au slujit la ordine se asigurau că totul este respectat, că oamenii poartă mască și sunt atenți la regulile de distanțare socială. La fiecare program au fost amplasate scaune sau bănci, respectând distanța de 1,5 m, din toate părțile.

Ținând cont de riscul expunerii și din dorința de a proteja publicul, la finalul serilor de evanghelizare nu s-a putut face chemare în față. Însă oamenii au fost încurajați ca acolo unde se aflau să ridice o mână dacă doreau să facă o schimbare în viața lor, lăsându-l pe Dumnezeu să lucreze. Zeci de mâini s-au înălțat spre cer, iar prin rugăciunea fratelui Gabriel Zăgrean și a slujitorilor locali acele suflete au fost întărite și binecuvântate.

Suntem mulțumitori Domnului pentru toată grija ce ne-a purtat-o în acest timp. De asemenea, suntem recunoscători Bisericilor locale implicate, care au avut deschiderea să organizeze un program de evanghelizare în aceste vremuri. Totodată ne bucurăm că românii au avut încă o șansă de a se întoarce la Dumnezeu și sperăm ca toți cei care au auzit Cuvântul Domnului să devină creștini dedicați. Nu știm ce va fi în viitor, dar știm că sub o formă sau alta Evanghelia va continua să fie propovăduită atât timp cât îngăduie Dumnezeu. Noi trebuie să ne punem la dispoziția Lui, să răscumpărăm vremea și să fim slujitori harnici în ogrorul Lui, rămânând alături de oameni, pentru sufletele lor!

Estera Pîrv

Manager Proiecte Externe – Misiunea Speranța



Ce facem când firul relației cu Dumnezeu e șubrezit? Relația se poate reface doar prin stăruință în rugăciune. Firul acesta al relației cu Domnul are două capete: un capăt în inima noastră și celălalt capăt în mâna LUI. Prin această relație intrăm în voia Domnului, iar EL sălășluiește în noi.



Nu pierde corabia

<https://romoflorin.wordpress.com/>

„Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului.” (Mat 24:37)

În textul acesta, Domnul Isus vrea să ne atragă atenția asupra stricăciunii oamenilor din vremea lui Noe, care aveau în fiecare zi gândurile îndreptate numai spre rău, astfel încât Dumnezeu a hotărât să nimicească întreaga omenire, dar nu înainte de a-și pune de o parte la loc sigur pe cei sfinți și drepți. Acest lucru se va întâmpla din nou în zilele *Fiului Omului*.

Aș vrea însă acum să mă adresez celor sfinți și drepți din zilele *Fiului Omului*. Lucruri pe care le învățăm de la Noe, și care deopotrivă sunt relevante pentru noi cei din ziua de astăzi.

Nu pierde corabia – mergi la un loc cu sfinții, ascultă de ei, stai cu ei. Poate ți se pare o cușcă o corabie, față de libertatea întregului pământ, însă dacă privești de sus, vei vedea potopul, și faptul că Biserica, este o barcă de salvare, nu o colivie închisă.

Adu-ți aminte că toți suntem în aceeași barcă – noi suntem unii mai sfinți, alții mai puțini sfinți, unii mai buni, alții mai puțini buni. Leul este mai puternic decât iepurele, însă în fața potopului nu este nicio diferență între un leu și un iepure, amândoi mor la fel de sigur! Tot așa este și cu noi în fața lui Dumnezeu. Barca ne salvează pe noi, nu noi înșine!

Nu asculta de critici, fă-ți lucrarea până la capăt – pentru ca toți cei din arcă să fie salvați, trebuiau să îndeplinească o singură condiție: să nu sară din arcă pe traseu. Nu asculta de critici, rămâi în arcă până la final. Nici lui Noe nu i-a fost ușor, unele animale miroseau, altele erau zgomotoase, altele erau bătaioase, etc. Dar au stat până la capăt. Orice ieșire din acest cadru este fatală.

Viteza nu este mereu un avantaj – arca nu avea nici vâsle pentru viteză, nici cârmă pentru direcție. Nu mai căuta să alergi tare și să virezi numai pe unde vrei tu în viață! Asta nu este în avantajul tău. Cei mântuiți sunt cei ce așteaptă în tăcere izbăvirea lui Dumnezeu. Aceia fac voia lui Dumnezeu în viața lor și lasă rezultatele în seama lui Dumnezeu, iar Dumnezeu, care este credincios, îi răsplătește cu mântuire și slavă eternă!

UMBLÂND PE APE CU ISUS

Costică Oprănescu

Val după val lovea în barcă,
Venea șuvoi după șuvoi.
Noi rătăceam sub bolta neagră,
Isus se-apropia de noi.

Câțiva au lunecat din barcă,
Și duși de valuri s-au pierdut.
Țipam crezând că-i o nălucă,
Isus venea spre noi tăcut.

În spate-învolburata mare,
În jur doar trupuri tremurânde.
În față-i singura scăpare:
Isus Cristos călcând pe unde.

Pășește Domnu-ncet pe ape,
Întinde mâna către noi
Și la limanuri noi ne scoate
Din unda negrului șuvoi.

Am fost cândva în barca morții,
Către pieire navigând,
Acum, lângă Isus, cu toții
Ne îndreptăm spre Țărmlul Sfânt.

Călătorim spre Țărmlul Păcii,
Suntem un nesfârșit convoi.
Tu, ce-ai rămas pe fundul bărcii
Calcă pe ape, hai cu noi.

BIOGRAFIA LUI GYPSY SMITH (secvențe)

Irina Trancă

GYPSY SMITH – UN GENTLEMAN

Faceți cunoștință cu Rodney „Gypsy” Smith, Smith Țiganul, un om fără școală, care, încă din tinerețe a început să țină campanii de evanghelizare în diferite orașe din Anglia, pentru ca, mai târziu, să ajungă să facă adevărate turnee evanghelice nu numai aici, ci și în America și Australia, strângând mii de oameni și îndemnându-i la pocăință pe mulți dintre ei. Iată cum îl descria la un moment dat un ziar din America:

Gypsy Smith – un gentleman scund, suplu, bine legat, cu un pas arcuit, îmbrăcat în haine de zi cu zi obișnuite, fără stil, fără strălucire, fără nimic, cu excepția etichetei bunurilor din comerț; cu un cap bine conturat și de o conformație fină; o față fină cu un chip luminos, brun ca măceșele de toamnă; o mustață groasă, neagră, însoțită de perciuni bine aranjați în stil englezesc; ochi negri care sclipesc de zel religios întocmai ca diamantele; un păr abundent, negru ca pana corbului ce sugerează rasa nomadică ce l-a adus pe lume – toate acestea creionează o imagine decentă a omului care, în seara zilei de marți, în Biserica Common din Lynn, a ținut mai mult de două ore și jumătate atenția a o mie cinci sute de oameni.

CĂLĂTORIA CREȘTINULUI

Rodney „Gypsy” Smith s-a născut în Anglia la 31 martie 1860, într-un cort țigănesc, la 10 mile de Londra, în zona Pădurii Epping. Părinții lui erau Cornelius Smith și Mary Welch. Mama lui a murit când acesta era doar un băiețel, și acest eveniment l-a marcat pe viață. Moartea mamei a însemnat un punct de cotitură și în viața tatălui, care a început să se schimbe în bine și, așa cum spune Gypsy Smith, sufletul lui era flămând după ceva ce nu-și dădea seama și, o neîmplinire care îl rodea și nimic nu o putea liniști sau satisface, îi mânca viața.



Smith relatează felul în care a început să se schimbe viața tatălui său și povestește despre cum au fost cercetați el și cei doi frați ai lui, Bartholomew și Woodlock să meargă la Biserică și să învețe despre Dumnezeu. Până să ajungă la Capela Metodistă Primară din Cambridge, aceștia au întâlnit o patroană de berărie care le-a oferit Călătoria Creștinului de John Bunyan, din care le-a citit un tânăr care se întâmpla să treacă pe acolo.

FRAȚII ȚIGANI

Curând, Cornelius, tatăl lui Rodney, s-a pocăit, iar apoi i-au urmat cei doi frați ai lui, cei doi copii mai mari ai săi și alți 11 țigani. Schimbarea tatălui a avut o influență importantă în viața copiilor, și mai ales a lui Rodney. Cornelius și frații săi au instalat un cort mare și au început să țină adunări de evanghelizare pe oriunde mergeau, ajungând să fie cunoscuți ca „The Gypsy Brothers”, frații țigani.

Aflându-se pentru un timp în Cambridge, Rodney a mers câteva săptămâni la școală, apucând să învețe literele alfabetului. Curând după aceea, Cornelius și frații săi au intrat în legătură cu reverendul William Booth, fondatorul Misiunii

Creștine, care avea să devină mai târziu Armata Salvării. Smith a început să le cânte clientelor sale când se ducea să vândă marfa produsă de țigani.

SUNT DOAR UN BĂIAT ȚIGAN

Apropiindu-se de vârsta de 17 ani, dorința lui Smith de a deveni predicator devenea tot mai mare. Și-a ținut primul program, cu cântări, rugăciune și o scurtă mărturie despre cum l-a cunoscut pe Isus, în aer liber, aproape de căruța familiei sale.

În primăvara anului 1877, Smith a intrat în legătură cu Misiunea Creștină condusă de William Booth, care i-a dat voie să țină o cuvântare la o întrunire a misiunii. Iată ce a spus el atunci:

Sunt doar un băiat țigan. Eu nu am cunoștințele dumneavoastră despre multe lucruri, dar îl cunosc pe Isus. Știu că El m-a mântuit. Nu pot citi cum puteți dumneavoastră. Nu trăiesc într-o casă precum trăiți dumneavoastră, ci trăiesc într-un cort. Însă am o casă măreață dincolo, în Cer, și într-o bună zi voi trăi în ea. Dorința mea cea mai mare este să trăiesc pentru Cristos și toată viața mea să fiu de folos lucrării Sale.

În urma acelei întruniri, William Booth l-a invitat pe Gypsy Smith să se alăture Misiunii Creștine ca evanghelist, la 25 iunie 1877.

LA TALPA SOCIETĂȚII

El își amintește apoi de șocul inițial de a trăi într-o casă, într-o cameră cu patru pereți, despre deprinderea cu manierele, cu mâncatul cu tacâmuri și folosirea diferitelor servete.

Vedeți, m-am născut la talpa societății și nu-i nicio rușine să fii născut într-o stare umilă, spune el. Sunt mii de oameni care datorează totul tatălui lor și mamei lor, și totuși se plimbă pe pământul acesta aroganți, de parcă ei ar fi creat lumea. Știam că trebuie să lupt cu multe dezavantaje și m-am zbatut să le fac față fiecăruia, așa cum îmi ieșeau în cale. N-am avut de luptat cu ele toate deodată, n-aș fi putut, m-aș fi împotmolit. Fiecare zi aducea cu sine propriile dificultăți, truda ei, dar venea și puterea pentru fiecare din ele. La Misiunea Creștină n-am primit niciun fel de educație

sau pregătire. Școala și instruirea mea erau munca – vizitam oamenii și luam parte la întruniri.

Curând Gypsy Smith a început să aibă un cuvânt la aceste întruniri și să cânte, atrăgând oamenii prin faptul că era un țigan autentic convertit. Urmează apoi relatarea participării la primele sale campanii mai mari de evanghelizare în Whitby, Sheffield și Bolton, la care se adunau mii de oameni. Printre convertiți săi din Whitby s-a numărat și Annie Pennock, cea care avea să-i devină soție.

O VIAȚĂ PLINĂ DE ÎNCERCĂRI

„Am trăit o viață plină de încercări și dificultăți”, scrie Rodney Gypsy Smith în finalul cărții pe care a scris-o în anul 1901. „Adesea am fost încolțit, dar nu la strâmtoare, în grea cumpănă, dar nu deznădăjduit, trântit jos, dar nu omorât. Orice necazuri care au venit peste mine au ținut doar o clipă și au lucrat cu mult mai mult o greutate veșnică de slavă. Am căutat să-mi țin ochii inimii mele deschiși la lucrurile care

nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, însă lucrurile care nu se văd sunt veșnice.”

Gypsy Smith a trecut la Domnul în anul 1947. Dumnezeu s-a folosit cu putere de acest om simplu, fără școală, dar cu o pasiune puternică pentru Dumnezeu și o dorință nestăvilă de a le spune oamenilor despre mântuirea prin Domnul Isus Cristos.

Prin exemplul său, Dumnezeu ne arată din nou că nu e nevoie să fim teologi școliți în universități de renume pentru a putea să le spunem altora Evanghelia. Până la urmă, nici ucenicii Domnului nu erau mari învățați. Ceea ce a dat putere mesajului lor a fost Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu. Este tot ceea ce avem nevoie pentru a duce mai departe această veste bună - că Isus Cristos aduce iertarea de păcate și mântuirea lui Dumnezeu tuturor celor ce cred în moartea și învierea Sa.

Sursa: <https://carteaeoviata.com/>

IN MEMORIAM

CU DURERE ÎN INIMĂ VĂ ANUNȚĂM CĂ ÎN 23 IULIE 2020, CEA CARE NE-A FOST MAMĂ, SOACRĂ, BUNICĂ, STRĂBUNICĂ, SOȚIE ȘI MĂTUȘĂ, A FOST CHEMATĂ ACASĂ, LA DOMNUL. MULȚUMIM TUTUROR CELOR CARE AU FOST ALĂTURI DE NOI ÎN GRELELE MOMENTE DE DESPĂRȚIRE DE CEA CARE A FOST - FIVI DINU.

Luca Pătrașcu, Perth, WA / Facebook



1936

2020

Psalm

Tatiana Tepeiu
(1939 – 1999)



Moto: "Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi"
(Psalm 37.10)

**- Nu mă da, Isuse, prinsă de război
gândurilor rele, care vin puhoi!
Unu-l cheamă pe-altul, apăsarea crește,
zarea se-nnovează, ruga se-ofilește...**

**Uită-Te, Isuse, cum vrăjmașul meu,
încordându-și arcul, caută mereu
să țintească-n mine toată-a lui urgie
și să-mi frângă orice fir de bucurie.**

**Când credeam că, gata, este biruit,
o săgeată nouă el a slobozit,
mi-a înfipt-o-n suflet pe nepregătite
și m-a ars văpaia relelor ispite.**

.....

**- Fiica mea, vrăjmașul nu te poate-
nfrânge,
cât ușorii casei ți-s stropiți cu Sânge.**

**Doar puțină vreme, și-apoi cu uimire
vei vedea că răul e o amintire.**

**Unde e vrăjmașul? Unde-i ura lui?
A pierit ca fumul.
A pierit și nu-i.**

Ai obosit inima mea...

Maria Luca



**Ai obosit inima mea
De câte valuri te-au bătut
De câte ierni te-au troienit
Și câte vorbe te-au durut...**

**Ai obosit de-atâta zgomot
Ce-ți fură pacea zi de zi
Și mult mai greu îți pare drumul
Ce duce către veșnicii...**

**E poate timpul la un ceai
Să stăm de vorbă... tu și eu
Să-mi spui ce taină te apasă,
De ce suspini și plângi mereu?**

**Ți-am dat în viață tot ce-ai vrut:
Plăcere, bogății și cânt,
Și te-am purtat ca pe-un trofeu
În lung și-n lat pe-acest pământ...**

**Ți-am dat iubire și am pus
În tine un izvor de dor,
Și-n nopți târzii privind spre stele
Ți-am dat și aripi pentru zbor...**

**Hai, spune-mi ce s-a întâmplat.
De ce ești tristă și-obosită?
Știu... mulți sunt anii ce-au trecut
Sau poate nu te simți iubită?**

**„Mă simt iubită... mi-ești aproape
Și grija tu îmi porți mereu
Dar tare-aș vrea aici, în piept,
Să-L simt mai mult pe... Dumnezeu!”.**

UN IERUSALIM NOU

Apocalipsa 21:9-23; 22:5

Păstor Daniel Brânzei

CEL MAI NEPĂMÂNTEAN ELEMENT DIN NOUA CREAȚIE VA FI ACEST IERUSALIM NOU!

„Și eu am văzut coborându-se, din Cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut”. Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi”. Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate” (Apocalipsa 21:2-5).

În istoria planului de salvare a omenirii există trei cetăți Ierusalim. Primul este Ierusalimul, orașul cel vechi, cum se numește și astăzi, cetatea ieșuiților cucerită de împăratul David în străvechiul Canaan.

Ca o prevestire a slavei lui viitoare a fost numit chiar „cetatea cea sfântă”: Isaia 52:1; Neemia 11:1; Daniel 9:24. La fel este numit și în Noul Testament: Matei 4:5; 27:53; Apocalipsa 11:2. Asta nu a însemnat însă că fiecare din locuitorii cetății a fost sau este sfânt, ci că cetatea a fost pusă de-o parte pentru un scop specific al lui Dumnezeu. Vremelnice, ea va deveni scaunul de domnie al lui Anticrist, dar are dincolo de aceasta un destin special, divin.

Dincolo de cel de al doilea Ierusalim, reclădit de Dumnezeu în domnia lui terestră milenară, ne întâlnim aici cu cel de al treilea Ierusalim. Și acesta este o Cetate sfântă. Mult mai sfântă decât celelalte două, atât

pentru că Domnul Isus va domni de acolo, cât și pentru că toți locuitorii ei vor fi sfinți ai Domnului!

„Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului” (Apocalipsa 21:27).

„Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli și toți mincinoșii, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua” (Apocalipsa 21:8).

Această a treia apariție a Ierusalimului este anunțată prima dată în Apocalipsa 3:12:

„Pe cel ce va birui, îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se pogoare din cer de la Dumnezeu, și Numele Meu cel nou”.

Cum să nu ne intereseze ceva de care se va lega identitatea noastră eternă? Textul citat mai sus ne spune că ea va avea o bază întreită: un Nume derivat direct de la Dumnezeu Tatăl, un nume derivat din adresa noastră specifică din Noul Ierusalim și un al treilea nume derivat din legătura directă cu Numele cel nou pe care-l va purta în eternitate Fiul lui Dumnezeu, Mirele nostru Isus Christos!

I. Ierusalimul ceresc deja ... există!

Probabil că acesta-i unul din lucrurile surprinzătoare pe care ni le spune Biblia despre această cetate. De două mii de ani, creștinii se apropie de Ierusalimul Ceresc. Știu, este puțin cam greu să răsturnăm cronologia cu care suntem obișnuiți ... Ba încă trebuie să o

abandonăm cu totul ca să putem pătrunde dincolo de ea, în timpul profetic și să ne bucurăm de anunțul făcut de Duhul Sfânt în epistola către Evrei: „*Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul legământului celui nou, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât sângele lui Abel*” (Evrei 12:22-24).

Nu este loc acum să facem o scurtă analiză a acestui verset extraordinar! Suficient să spunem că (în prezentul etern) Dumnezeu vede deja toate lucrurile ca deja întâmplate, în timp ce noi (aflați în timp terestru) ne aflăm încă în călătorie spre aceste lucruri! Apocalipsa nu ne va vorbi despre „*adunarea în sărbătoare a sfinților*”, ci ne va da doar perspectiva prezenței noastre în cetatea eternă.

II. Ierusalimul e antiteza Babilonului celui mare

Finalul *Apocalipsei* ne descoperă și finalul luptei dintre *Babilon* și *Ierusalim*. Am văzut cum a fost distrusă cetatea răzvrătirii. Acum asistăm la inaugurarea Ierusalimului biruitor. Planul lui Dumnezeu de a face pace (Ierusalaim – cetatea păcii) se va împlini. Aceasta este logica desfășurării istoriei lumii. Ea este subliniată de un amănunt trecut prea adesea cu vederea. Și distrugerea *Babilonului* și inaugurarea *Ierusalimului* ceresc sunt anunțate de același crainic ceresc de mare importanță.

„*Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, a venit de a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari, care șade pe ape mari. Cu ea au curvit împărații pământului, și locuitorii pământului s-au îmbătut de vinul curviei ei!”. Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie*” (Apocalipsa 17:1-3).

„*Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”. Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul,*

care se pogora din Cer de la Dumnezeu” (Apocalipsa 21:10).

În *Apocalipsa* 17:3 ni se spune că Ioan a fost dus să vadă curva în pustie. În *Apocalipsa* 21:10 găsim scris că Ioan a fost dus „*pe un munte mare și înalt*”, ca să poată vedea Mireasa, nevasta Mielului.

Babilonul a căzut, *Noul Ierusalim* se coboară.

III. Ierusalimul cel nou este nădejdea credincioșilor

Ierusalimul ceresc a fost ținta tuturor credincioșilor care au umblat cu Dumnezeu în istorie. Spre el a privit prin credință patriarhul Avraam:

„*În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea, lui Dumnezeu nu-l este rușine să Se numească Dumnezeuul lor, căci le-a pregătit o cetate*” (Evrei 11:13-16).

Avraam a aflat de la Dumnezeu mult mai multe lucruri decât ne sunt scrise în textul Bibliei. Domnul Isus ne spune că, nu știm când și cum, Avraam a văzut viitorul: „*Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat*” (Ioan 8:56).

Epistola către Evrei adaugă știrea că Avraam a trecut prin toate necazurile, a acceptat să nu primească nici o palmă de pământ din țara promisă și a rezistat tentației de a se întoarce în Ur, din cauza unei revelații prin care Dumnezeu i-a arătat *Ierusalimul* ceresc:

„*Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu*” (Evrei 11:9-10).

Nu doar Avraam a primit această promisiune...

(*va urma*)

PETRICĂ KALBERER - TATĂL ORFANILOR

Acest frate și-a pus viața în slujba Domnului, slujind celor mai marginalizați oameni: orfanilor, oamenilor fără adăpost, deținuților din penitenciare, oferind o speranță celor care și-au pierdut orice speranță. Așa a fost și el, dar Domnul l-a scos la lumină, ca să ducă lumina în întunericul canalelor și închisorilor de unde a fost scos. *Revista Speranța* a lansat un apel de strângere de fonduri pentru misiunea aceasta, unde puțini oameni se aventurează. Până acum s-a strâns suma de \$8550. Donații se pot face în aportul revistei: Romanian Speranta Association Inc. National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

De aici m-a scos Dumnezeu!



BISERICA PENTECOSTALĂ BETANIA MELBOURNE



Frații Joshua și Jonathan Ichim



Fratele Ștefan Panait

Spune-I lui Isus

În seara zilei de 2 August 2020, Biserica Betania a slujit Domnului cu un număr restrâns de credincioși, după cum sunt restricțiile impuse de pandemia care a cuprins lumea.

Frații Joshua și Jonathan Ichim au cântat spre slava Domnului, iar îndemnul la rugăciune a fost adus de către Fratele Ștefan Panait. El a încurajat Biserica să-I spună lui Isus durerea, suferința, păsul, și Isus nu va trece pe lângă noi fără să ne răspundă.

„El ne întreabă pe fiecare, ca pe orbul Bartimeu: <Ce vrei să-ți fac?>.

Să-I spunem lui Isus cauzele noastre, problemele noastre, avem nevoie de Isus la fel cum Bartimeu avea nevoie să-I spună durerea inimii sale. În această seară Isus trece pe lângă fiecare dintre noi, nimic nu se poate ascunde de privirea Lui, să-L rugăm, în primul rând, să ne ajute să fim după placul Lui, apoi să-I spunem problemele prin care trecem, lupta pe care o ducem, și El nu va trece nepăsător pe lângă noi”.

BISERICA BAPTISTĂ MARANATA MELBOURNE



Psalmul • Psalm 46:6

Neamurile se frământă, împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună, și pământul se topește de groază.

The nations rage, the kingdoms totter; he utters his voice, the earth melts.

Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit! (Ioel 2:32)

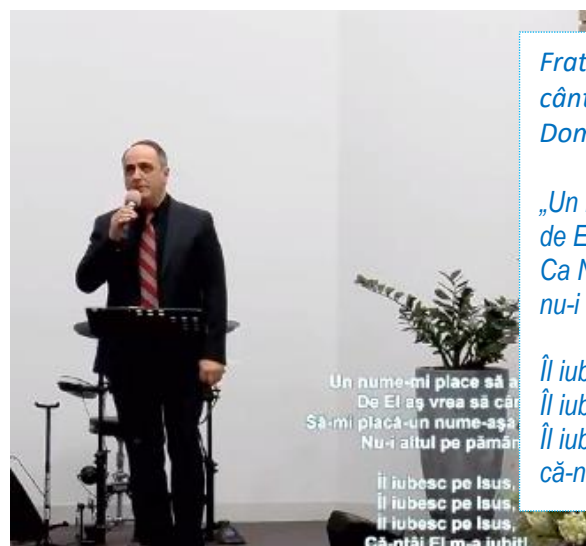
2 August 2020 - păstorul Cornel Ghiță a avut un cuvânt de încurajare și speranță pentru Biserica Domnului, din care spicuim:

„Începând de astă seară, de la ora opt, restricțiile puse peste statul Victoria se vor înăspri și mai mult. Nu contează cât de mult suntem avansați în domeniul medical, când Dumnezeu îngăduie anumite lucruri suntem absolut neputincioși.

Singurul care este în control și care poate să vindece lumea întreagă este Dumnezeu. Aș vrea să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru modul cum El ne-a protejat, întinzându-și aripile binecuvântate peste noi. Totodată vreau să îndemn toți frații și surorile din *Biserica Maranata* și pe toți cei care ne ascultă, să ne unim împreună și să ne rugăm pentru lumea întreagă și în mod special pentru statul Victoria.

Sunt tot mai mulți oameni în jurul nostru care se frământă, care sunt descurajați, plini de frică. Aș vrea ca noi, cei care suntem credincioși, să nu uităm că noi suntem ancorați în Isus, Stânca sigură ce nu se clatină nici atunci când totul se clatină în jurul nostru.

Chiar și în vremuri ca acestea, acela care cheamă numele Domnului și se întoarce la El cu credință și pocăință va fi salvat. Amin”.



Fratele Sorin Drăgan a cântat despre dragostea Domnului Isus:

*„Un Nume-mi place să ascult,
de El aș vrea să cânt,
Ca Numele Isus Cristos
nu-i altul pe pământ.*

*Îl iubesc pe Isus,
Îl iubesc pe Isus,
Îl iubesc pe Isus,
că-ntâi El m-a iubit”.*

Prima Biserică Baptistă Română din Australia



Denis Ciobanu



Narcisa Brancea



Păstor Teofil Ciortuz



Jenifer Ciobanu

Edel Garcia

BISERICA BAPTISTĂ HARUL, MELBOURNE

EU ȘTIU CĂ DOMNUL VINE

Oare suntem conștienți, fiecare dintre noi, cât de aproape este venirea Domnului? Știm, ni se amintește mereu, citim în Scriptură, dar apostolul Pavel ne spune că ceea ce ni se cere este ca „fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui” (1 Corinteni 4:2). Nu trebuie să irosim timpul în așteptarea Domnului. Zilele pe care le avem sunt puține, vremea s-a scurtat, Domnul este aproape.

Ne concentrăm așa de mult la vremurile actuale și uităm promisiunile Domnului Isus Cristos. Cum folosim zilele, cum folosim talanții pe care ni i-a dat Dumnezeu? Această întrebare trebuie să ne frământă pe fiecare. Suntem noi oare gata de a-L întâmpina pe Domnul Isus Cristos? Răspunsul la această întrebare reiese din ceea ce faci cu timpul tău. Să punem mai mult baza pe Cuvântul lui Dumnezeu, să ne punem viața în rândul lui, pentru ca la venirea Domnului nostru să primim răsplata. Amin.

Păstor Dorel Brîndaș

RUGĂCIUNE PENTRU AUSTRALIA

de Teofil Ciortuz

Nu-mi amintesc ca în Biserica în care am crescut să se fi cerut rugăciune pentru președintele din vremea aceea (Nicolae Ceaușescu), pentru primul ministru, sau pentru autoritățile locale - primar, miliție, armată ș.a.m.d. Nu-mi amintesc să mă fi rugat vreodată pentru învățătoare, diriginte sau directorul școlii sau liceului în care eram elev, nici pentru ofițerii sub comanda cărora am fost în timpul stagiului militar. Și doar eram creștin!

Îmi amintesc când se citea în biserică din 1 Timotei 2:1-2 „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavie și cu toată cinstea”.

Dacă Bisericile s-ar fi rugat mai mult pentru autorități, poate că Dumnezeu ar fi intervenit mai repede decât Decembrie 1989, sau poate că nu mai era nevoie de acel moment dramatic din istoria românilor. Sunt sigur că rugăciunea poate schimba sau nu situația din exteriorul meu, dar sigur mă schimbă pe mine și felul în care văd situația.

Timpul are prostul obicei că nu se mai poate întoarce. Ocaziile pierdute sunt pierdute iremediabil, dar vremea se poate răscumpăra (Coloseni 4:5). Și mai știu că mai există și „mintea de pe urmă a românului”. Așadar, până nu este prea târziu, să ne rugăm ca Dumnezeu să binecuvânteze Australia, pe primul ministru Scott Morrison, premierul statului în care ne aflăm, poliția, semenii noștri care lucrează în domeniul sanitar, profesorii, angajatorii care ne plătesc, armata, părinții și pe toți cei aflați în poziții de autoritate.

„Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Timotei 2:3-4).

Doamne, ascultă-ne rugăciunea!



Fotografii din arhivă



SĂ NE AMINTIM CINE SUNTEM...

Păstor Samy Tuțac



*Voi sunteți lumina
lumii. O cetate așezată
pe un munte nu poate
să rămână ascunsă.*



Într-o vreme când unii ne blamează, iar alții ne fac de râs, e bine să ne amintim cine suntem...

Are vreo importanță cine suntem și ce valori avem? Cu siguranță da. Suntem într-o vreme în care dorința de subminare a identității persoanelor umane este tot mai accentuată. Iar, dacă nu mai știm cine suntem, devenim ușor de manipulat. După mai bine de 160 de ani de mărturie baptistă în România, este important să știm că „baptiștii reprezintă cea mai răspândită confesiune creștină de tradiție protestantă din lume, având biserici în peste 220 de țări și state și aproximativ 120 milioane de membri”.

În ciuda faptului că unii din necunoaștere, iar alții din ignoranță îi numesc, în mod fals, „neo-protestanți”, baptiștii sunt o ramură a Reformei protestante din secolul al XVI-lea și „se consideră continuatori ai tradiției evanghelice care a fost prezentă în Europa de-a lungul multor veacuri de istorie creștină”. Începând cu anul 1569, în Anglia, *ana-baptiștii* (ramura radicală a reformei protestante) „au fost numiți baptiști, iar prima congregație care a primit numele de biserică baptistă a început în anul 1609 în Amsterdam și a fost formată din emigranți englezi”.

Deși adesea, în mod fals, sunt numiți „sectanți”, baptiștii împărtășesc convingerea că „Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât orice Biserică sau confesiune creștină”. De asemenea, în ciuda acuzațiilor care li se aduc, „baptiștii resping prozelitismul ca mijloc de manipulare a persoanei”. Cel mai adesea au fost respinși și persecutați deoarece ei cred cu tărie „în responsabilitatea și dreptul inalienabil al fiecărei persoane de a-și alege singură credința”. Fiind ei înșiși persecutați, baptiștii s-au remarcat „prin acțiuni de caritate și de identificare în dragoste creștină cu cei marginalizați și nedreptățiți”.

Pentru mulți ani propaganda comunistă a răspândit minciuna că baptiștii din România sunt „agenți americani”, iar, mai nou, propaganda progresistă îi etichetează „putiniști”. În realitate,

baptiștii sunt cetățeni responsabili și loiali și „în ascultare de Dumnezeu participă alături de ceilalți cetățeni la pacea și prosperitatea țării lor”. În mod special, baptiștii se roagă lui Dumnezeu pentru mântuirea tuturor oamenilor și „mijlocesc înaintea Tatălui ceresc pentru toate autoritățile și persoanele din instituțiile statului, pentru ca astfel să putem trăi cu demnitate și în pace”.

Ca parte importantă și definitorie a ethosului lor „baptiștii, consideră că libertatea religioasă este inalienabilă și irevocabilă și că nicio altă libertate nu este în siguranță acolo unde nu există libertate religioasă”. Astăzi libertatea religioasă și libertatea de conștiință sunt puse în balanță cu antidiscriminarea, iar tot mai mulți consideră că ultima este mai importantă. Astăzi libertatea religioasă este sacrificată pe altarul unui idol, *sexomarxismul*.

Ni se impune să ne purtăm „corect” din punct de vedere politic. Dacă nu o facem, riscăm marginalizarea. Ni se pun etichete, suntem stigmatizați ca bigoți, fundamentalisti, sexiști și așa mai departe. Astăzi nu mai putem numi păcatul „păcat” pentru că riscăm să fim dați în judecată. Așadar, devine periculos. Dar ar trebui, oare, ca aceasta să ne determine să păstrăm tăcerea? Categoriec nu putem și nu vom tăcea! Biserica vie este „lumina ce luminează în întuneric” și „sarea care împiedică alterarea”. Indiferent de consecințe, nu ne putem nega identitatea și nu putem înceta să promovăm valorile Împărăției lui Dumnezeu.

CE FEL DE TATĂ SUNT?

Păstor Cornel Ghiță,
Maranata - Melbourne



Un tată din Armenia i-a spus copilului lui că orice s-ar întâmpla, el va fi acolo lângă el ca să-l ajute. Nu după mult timp a avut loc în Armenia marele cutremur din 1989. Tatăl a fugit repede la școala unde era copilul. Clădirea școlii era un morman de dărâmături. Și-a adus aminte unde era sala de clasă, și a început să dea la o parte cărămidă după cărămidă. Au venit pompierii, i-au spus să plece de acolo că este pericol de explozie, dar el a continuat să dea la o parte molozul. Au trecut 8 ore, 24 de ore... După 38 de ore a dat peste o grindă de beton și a auzit un zgomot. A strigat:

„Armand, ești acolo?”

„Da, tată. Am știut că vei veni să ne scoți de aici, pentru că mi-ai promis”.

„Câți sunteți acolo?”

„Mai suntem 14 din 33”.

Este o mare nevoie în zilele noastre de tați care să fie modele din punct de vedere moral și spiritual pentru copiii lor. Una din cauzele principale pentru care tot mai mulți tineri trăiesc imoral, folosesc droguri, alcool, comit tâlhării, sunt violenți..., este faptul că tații nu-și îndeplinesc responsabilitățile care le revin ca și tați.

Vom privi în Sfânta Scriptură la tați care trebuie să fie un model pentru noi. Un model pe care trebuie să ne străduim să-l urmăm. Vom privi apoi la tați cu care nu trebuie să ne asemănăm, tați care au eșuat în calitatea de tată.

A. Tați care trebuie să fie un model pentru noi

ENOH – Un tată care a umblat cu Dumnezeu

Sunt doar câteva versete în Biblie care vorbesc despre Enoh. (Geneza 5:21-24 ; Iuda 14,15 ; Evrei 11:5). Toate aceste versete ni-l prezintă pe Enoh ca și un tată care a umblat

cu Dumnezeu, care a avut o credință mare în Dumnezeu, un om care a avut curaj să vorbească împotriva celor din vremea lui, care trăiau o viață nelegiuită. Trăim noi în felul acesta ? Suntem noi un astfel de exemplu pentru copiii noștri ?

NOE – Un tată neprihănit

Dumnezeu a spus despre Noe că „era un om neprihănit și fără pată între cei din vremea lui...” (Geneza 6:9). Când ne referim la Noe ca și tată trebuie să spunem că el a fost un tată extraordinar, care a fost preocupat de viața copiilor lui. Viața neprihănită pe care Noe a trăit-o în familie și în societate, a avut impact și i-a influențat pe copiii lui să-l urmeze pe calea aceasta. De ce spun acest lucru? Deoarece copiii lui erau adulți, căsătoriți și au decis să lucreze și să-l ajute pe tatăl lor la construcția corabiei timp de 120 de ani, în ciuda batjocurilor și ridiculizărilor din partea oamenilor din timpul lor. Dovada cea mai concludentă că ei au crezut și au ascultat de Dumnezeu și de tatăl lor, a fost faptul că și ei, împreună cu soțiile lor, au intrat în corabie. (Evrei 11:6 ; 2 Petru 2:5).

AVRAAM – Un tată credincios

Avraam a fost un om care s-a încrezut în Dumnezeu și care a ascultat de Dumnezeu chiar și atunci când ceea ce Dumnezeu i-a cerut să facă părea absurd din punct de vedere omenesc. (Geneza 12:1 ; 22:2). Un astfel de om este întotdeauna un tată deosebit de bun. Dacă Avraam ar fi eșuat ca și tată, cu siguranță el nu ar fi fost numit „tatăl tuturor credincioșilor”. (Romani 4:11).

IOSUA – Un tată care L-a slujit pe Dumnezeu cu credincioșie

Iosua s-a încrezut în Dumnezeu și în momente când cei mai mulți din poporul Israel nu au crezut (Numeri 13,14). Ca și conducător al poporului Israel, Iosua a dovedit în mod constant că El se încrede în Dumnezeu și că ascultă de Dumnezeu în ce privește viața lui și modul cum trebuie să conducă poporul lui Dumnezeu. Ce exemplu minunat a fost el pentru copiii lui.

Când Iosua a fost bătrân, înainte de a-și încheia viața și slujirea, el a adunat întreg poporul și, fără să-i pese cum erau ceilalți tați sau ce făceau ei, el a făcut acea declarație care a fost și este o inspirație pentru toți tații credincioși, de-a lungul istoriei:

„Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului” (Iosua 24:15).

ZAHARIA – Un tată care a trăit în curăție, păzind Cuvântul lui Dumnezeu încă din copilărie

Despre Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, citim că el a fost „neprihănit și a păzit fără pată toate poruncile și toate rânduielile Domnului” (Luca 1:5,6). Acestea sunt calități deosebite pentru un tată. Adevărul important pe care vrem să-l scot în relief este că Zaharia a avut aceste calități înainte de a fi tată, chiar înainte de a se căsători. Atunci când a venit vremea să se căsătorească, s-a uitat în tot Israelul după o fată care să aibă aceleași valori ca și el.

Ce lecție importantă pentru tinerii care nu sunt căsătoriți. Dragul meu tânăr, dacă vrei să ai o familie binecuvântată de Dumnezeu și să fii un tată după voia Lui, apropie-te de Dumnezeu cu pocăință și credință, trăiește o viață curată, potrivit cu Cuvântul Său, și alege-ți ca și soție o fată care trăiește și are aceleași valori ca și tine.

Să ne evaluăm în lumina Scripturii. Suntem noi tați care suntem o binecuvântare din punct de vedere spiritual pentru copiii noștri ? Suntem noi tați care suntem pe placul Domnului?

(În ediția următoare vom privi la tați care au eșuat în calitatea de tată.)

SECRETELE COSMOSULUI CONFIRMĂ BIBLIA

Extras din documentarul „Astronomia susține creaționismul” cu dr. Jason Lisle,
difuzat pe Alfa Omega TV în cadrul Lunii Creaționiste

Vreau să vorbesc despre astronomie, unul dintre numeroasele domenii care au fost folosite de laici pentru a ataca veridicitatea Bibliei. Ei spun că nu te poți încrede în Biblie din diferite motive, iar apoi îți vor enumera ceea ce ei cred a fi dovezi astronomice care contestă Biblia. Însă eu vreau să vă arăt că, atunci când înțelegem cu adevărat Biblia și universul, descoperim că dovezile științifice susțin învățăturile biblice. Vom vedea că secretele cosmosului confirmă cele scrise în Biblie. Vă voi prezenta cinci secrete ale cosmosului și vom vedea că slava lui Dumnezeu e revelată în cer, că Biblia are dreptate cu privire la fundamentele astronomiei, cu privire la vârsta universului, cu privire la unicitatea Pământului, dar și cu privire la lumina stelelor. Practic, principala temă ar fi că Biblia e adevărată.

Acest lucru e important deoarece mulți oameni au deviat de la drumul drept fiindcă ți se spune că nu te poți încrede în Biblie, chipurile, din motive științifice. Însă nu este așa.

1. Biblia și gloria lui Dumnezeu

Vom vedea că Biblia are dreptate când spune că slava lui Dumnezeu e revelată prin intermediul universului. În Psalmul 19:1, Biblia spune: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui”. Această metaforă susține că universul are ceva de spus despre Dumnezeu.

Cred că o face în mai multe moduri, dar eu voi vorbi doar despre două: mărimea și frumusețea universului, dar și că acestea confirmă creația menționată în Biblie. Dacă Dumnezeu a vrut să-și impresioneze creația, universul îl ajută în acest sens. E incredibil de frumos și de mare.

Sunt mai multe moduri prin care declară slava lui Dumnezeu: precizia uimitoare cu care universul funcționează, puterea și energia prezente în univers și așa mai departe. Noi vom vorbi despre mărimea și frumusețea Lui.

El a vorbit și totul a luat ființă. Biblia ne spune că El doar a poruncit, și totul a luat ființă. E vorba de o

putere uimitoare. Îmi place cum e descris în Biblie procesul creării acestor sute de miliarde de galaxii, fiecare având sute de miliarde de stele. Totul e rezumat prin scurta afirmație: „... a făcut și stelele”.

Lui Dumnezeu I-a fost foarte ușor să creeze aceste sute de miliarde de stele, doar e Dumnezeu! Pentru El, nu a fost nicio problemă să creeze totul în șase zile. De fapt, stelele au fost create într-o singură zi, în a patra zi. Dacă stăm să ne gândim, Dumnezeu a petrecut cinci zile ca să creeze pământul și să-l pregătească pentru noi.

În a patra zi, a creat o sută de miliarde de galaxii, care au sute de miliarde de stele. Parcă ar fi zis: „Pe lângă Pământ, hai să facem și o sută de galaxii! De ce nu? Așa sigur îmi voi impresiona creația!”. Pe mine sigur mă impresionează!

Biblia are dreptate când spune că slava lui Dumnezeu e revelată prin Cer. Cum rămâne cu fundamentele astronomiei? Sunt lucruri asupra cărora suntem de acord cu toții, cum ar fi forma rotundă a Pământului. Biblia vorbește și despre forma sferică a Pământului. În Isaia 40:22 e vorba despre „cercul pământului”.

Poate credeți că e vorba de un cerc plat, dar în Iov 26:10 scrie că Dumnezeu înscrie cercul pe fața apelor, la limita dintre lumină și întuneric. Aceasta este o linie de demarcație, unde se oprește lumina, lucru ce e posibil doar în cazul unei sfere.

Linia apare pe apă deoarece suprafața Pământului e acoperită mai mult cu apă. Această referire la o planetă sferică s-a făcut într-o perioadă în care majoritatea oamenilor nu credeau că Pământul are formă sferică. Interesant, nu?

Majoritatea manualelor de astronomie spun că Pitagora e primul care a afirmat că Pământul e rotund. Aristotel e considerat a fi primul care a și dovedit acest lucru. Însă Pitagora a trăit în anul 500 î.Hr., iar Aristotel în 300 î.Hr., Isaia a scris aceasta în anul 700 î.Hr., iar Iov a scris asta prin anul 2000 î.Hr.

E interesant că Biblia a descris forma sferică a Pământului într-o perioadă în care majoritatea savanților nu credeau acest lucru.

Oare nu au fost tentați să facă un compromis și să spună: „Da, Biblia spune că lumea e sferică, dar e imposibil, căci cei mai buni experți ai noștri arată că e plată, iar acest lucru e dovedit de țestoase”. Merită să ne gândim la asta. Nu știm dacă așa au făcut, ci doar m-am întrebat.

Pământul stă atârnat în spațiu. În Iov 26:7 scrie: „(Dumnezeu) spânzură Pământul pe nimic”. E o minunată descriere a gravitației, căci Pământul chiar

stă atârnat de nimic. E o minunată descriere ce a fost greu de crezut atunci când a fost scrisă de Iov prin anul 2000 î.Hr. Experții greci din vechime au afirmat că Pământul e un disc plat ce plutește pe apă. Are sens, căci vedem lucruri care plutesc pe apă, dar cum poți sta atârnat de nimic? Pare ridicol, dar e adevărat! Ca să vedeți, Dumnezeu a avut dreptate!

Oamenii spun că Biblia nu e un manual de astronomie. Știu asta, căci e Cuvântul lui Dumnezeu, dar, când face afirmații din domeniul astronomiei, acestea sunt adevărate. Dumnezeu știe cum funcționează universul, căci El l-a creat.

IN MEMORIAM



STIMATE FAMILII *Groza, Drăghici și Torcea*

19 Aprilie 1949

29 Iulie 2020

Biserica Philadelphia Melbourne
este alături de voi în aceste momente deosebit de grele,
prin plecarea în veșnicie a fratelui Gigi Groza.

Transmitem sincere condoleanțe în primul rând sorei Mary,
copiilor, nepoților, cât și tuturor celor îndoliați.
Dumnezeul mângâierilor să fie cu voi și să vă întărească
în speranța revederii în Împărăția lui Dumnezeu.

**NĂDEJDEA REVEDERII TREBUIE
SĂ FIE MAI PUTERNICĂ DECÂT
DUREREA DESPĂRTIRII.**

**„SĂ NU VI SE TULBURE INIMA.
AVEȚI CREDINȚĂ ÎN DUMNEZEU.
ȘI AVEȚI CREDINȚĂ ÎN MINE” (IOAN 14:1).**

Tu să nu uiți

Lucica Boltașu (Vom publica întregul poem în ediția următoare a Revistei Speranța)

Un țipăt trist de pasăre ce pierde,
Acorduri vagi pe portativul vieții...
Înțelepciune, cât trăiești, se cere
C-atunci când vine clipa de durere,
Să întrevezi noi zori ai dimineții!

Și de-or veni ninsorile-nghețate,
Cu fulguri cernute-n amurgire,
Să porți în suflet crez și pietate
Și conștient de totul și de toate,
S-accepti senin suprema despărțire.



Să te gândești că-i pregătit în slavă,
Un loc sublim de pace și-armonie,
Că lumea fără Har ar fi bolnavă,
Dar, ca vulcanul ce aruncă lavă,
Așa-i iubirea Celui ce-o să vie.

Cuprinsă-n Har e omenirea toată,
Dar Dumnezeu lăsat-a libertatea,
Cât suntem vii să ne croim o soartă,
Că-n moarte ea nu poate fi schimbată
Și să căutăm în Duhul, plinătatea.

CĂSĂTORII BIBLICE *din care putem învăța câte ceva*

Daniela Ion - Perth, WA

Căsătoria în ochii lui Dumnezeu este ceva sacru, și El este Cel care a stabilit legământul cunoscut sub numele de căsătorie, hotărând în Grădina Edenului că nu este bine ca „omul să fie singur” și că Domnul „va face un ajutor potrivit pentru el” (Gen. 2:18). În următoarele rânduri vă voi prezenta 5 căsătorii din Biblie din care putem învăța câte ceva.



Avraam și Sara

Dumnezeu i-a promis Sarei și lui Avraam că vor avea un copil care va fi semnificativ în legământul Său cu el (Gen. 15: 5). Înainte de această discuție între Dumnezeu și Avraam, cei doi soți au avut un moment de slăbiciune, când Avraam l-a mințit pe Faraon că Sara este sora sa de teamă să nu fie ucis de acesta (Geneza 12 :10-20). Avraam i-a spus lui Dumnezeu că el și Sara sunt prea bătrâni ca să mai poată avea un copil, așa că un moștenitor nu ar fi posibil pentru ei. Sara chiar a râs „în sine, zicând: Acum, când am îmbătrânit să mai am poftă? Domnul meu de asemenea este bătrân” (Gen.18: 11-12). Cei doi soți au luat lucrurile în propriile mâini, necrezând ceea ce le spusese Dumnezeu, și au adus un moștenitor pentru Avraam prin relațiile intime ale acestuia cu roaba Sarei, Hagar.

Deși Dumnezeu a binecuvântat cuplul cu un copil mult așteptat, Isaac, ceea ce putem învăța din această căsătorie este că nu ar trebui să luăm lucrurile în propriile noastre mâini fără să avem încredere în Dumnezeu pentru soluții în circumstanțele în care ne aflăm. Dacă Sara și Avraam ar fi ascultat de Dumnezeu, nu ar mai fi trebuit să treacă prin probleme și stresuri inutile.

Regele Ahașveroș și Estera

Această căsătorie este una care a început în circumstanțe neobișnuite în perspectiva de astăzi: o căsătorie aranjată când Estera a fost adusă în castelul lui Ahașveroș și a fost aleasă să fie următoarea regină. Cu toate acestea, chiar dacă această căsătorie nu a fost o unire din dragoste, regele și Estera au trăit în respect și iubire reciprocă, mai ales atunci când Estera i-a spus regelui despre un potențial complot de asasinat împotriva lui, pe care unchiul ei, Mardoheu, l-a aflat. Adevăratul test al relației lor a apărut atunci când, după ce a aflat despre complotul lui Haman - una din căpeteniile regelui - de a ucide evreii (poporul ei), Estera a mers în prealabil la rege pentru a-i cere lui și lui Haman să participe la un banchet pe care îl pregătea. La banchet ea a dezvăluit complotul lui Haman, iar poporul

ei a fost salvat, în timp ce Haman a fost spânzurat, iar Mardoheu promovat.

Ceea ce se evidențiază cel mai mult în relația lor este faptul că Estera, deși înțelegea locul ei ca regină, totuși a mers cu îndrăzneală, dar cu respect, înaintea regelui și și-a făcut cunoscute cererile ei atunci când a simțit că va fi ascultată.

Ca soție este important să înțelegem că a fi respectat este un lucru foarte apreciat de bărbați, și că dacă un bărbat se simte iubit și respectat de soția sa, atunci el îi va întoarce respectul și dragostea în același mod. Estera a arătat această dragoste și respect față de rege.

Elisabeta și Zaharia

O poveste asemănătoare cu cea a Sarei și a lui Avraam este cea a Elisabetei și a lui Zaharia, părinții lui Ioan Botezătorul. Zaharia, un preot din Iudeea, s-a rugat ca soția sa să rămână însărcinată, primind răspuns la rugăciune prin sosirea îngerului Gavril. Deoarece Zaharia s-a îndoit de cuvintele îngerului Gavril, el a fost mut până în ziua circumciziei bebelușului (Luca 1: 18-25).

Tradiția era ca băiatul să poarte numele tatălui său, dar Elisabeta le-a spus rudelor că numele copilului va fi Ioan, așa cum Domnul le-a spus prin îngerul Gavril. „Și cerând o tăbliță de scris, el (Zaharia) a scris, spunând: Ioan este numele lui. Îndată i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba și vorbea, binecuvântând pe Dumnezeu” (Luca 1: 59-64).

Ceea ce învățăm din căsătoria lor este că în timp ce Zaharia era văzut cu autoritate și putere ca preot, Elisabeta a trebuit să fie cea care să le spună rudelor cu fermitate numele bebelușului atunci când soțul ei nu putea vorbi.

În căsnicie este important ca cei doi soți să stea împreună și să își dea seama că numai Dumnezeu este Cel care le poate determina calea, și nu cei cu funcții înalte și putere, sau tradiția.

Iosif și Maria

Maria, logodnica lui Iosif, s-a dovedit a fi însărcinată și Iosif fiind un om drept și nevoind s-o expună public și-a propus s-o lase pe ascuns (Matei 1:19). Totuși, toate acestea s-au schimbat atunci când Iosif a fost vizitat de îngerul Gavril în vis, care i-a spus că bebelușul Mariei era de fapt Fiul lui Dumnezeu (Matei 1: 20-25).

După cum vom vedea mai târziu în Evanghelia după Matei precum și a celorlalte trei Evanghelii din Noul Testament, Maria l-a născut pe Isus în prezența dragostei și ajutorului iubitului ei soț, Iosif.

Căsătoria lui Iosif și a Mariei ne arată că ar trebui să vedem căsătoria noastră ca având un scop stabilit de Dumnezeu. Fiecare căsătorie este un testament a capacității lui Dumnezeu de a reuni două persoane și de a folosi unirea lor pentru a-L glorifica pe El și a lucra pentru Împărăția Domnului.

Oricât de obișnuită credeți că este căsătoria dvs. (ceea ce probabil că Iosif și Maria s-ar fi gândit la un moment dat), Dumnezeu are planuri la care nu visați că ar avea loc în relația dvs., deoarece fiecare căsătorie este importantă pentru El.

Putină știință ne desparte de Dumnezeu, multă știință ne apropie!



Un bărbat de 75 de ani călătorea cu trenul și își petrecea timpul citind.

Alături de el un tânăr student citea și el o carte voluminoasă de științe.

După un timp tânărul observă că bătrânul de lângă el citește Biblia și fără menajamente îl întreabă:

- Dr. mai credeți în această carte plină de fabule și povești?

- Bineînțeles, răspunse bătrânul, dar aceasta nu este o carte de povești sau fabule, ci este Cuvântul lui Dumnezeu! Dr. credeți că e greșit să cred asta?

- Bineînțeles că e greșit!.. Cred că dr. trebuie să vă dedicați studiului științei și Istoriei Universale. Veți vedea cum Revoluția Franceză, acum mai bine de 100 de ani, a demonstrat miopia, stupiditatea și minciunile religiei. Doar persoane fără cultură sau fanatice încă mai pot crede în astfel de prostii. Dr. domnule, ar trebui să cunoașteți părerea oamenilor de știință cu privire la lucrurile acestea.

- Și spune-mi tinere, aceasta este părerea oamenilor noștri de știință despre Biblie?

- La următoarea stație trebuie să cobor și nu am timp să vă explic. Vă rog să îmi dați cartea dr. de vizită și vă voi trimite prin poștă câteva lucrări pe tema aceasta. Așa vă veți edifica asupra acestei teme care preocupă întreaga lume.

Bătrânul, cu multa răbdare și liniștit căută în buzunarul hainei sale. După un scurt timp îi întinse cartea sa de vizită. Când tânărul citi, se rușină și nu mai îndrăzni să ridice capul, nici ochii, din pământ.

Pe cartea de vizită scria:

Profesor Doctor Louis Pasteur, Director General al Institutului Național de Cercetare Științifică a Universității Naționale Franceze. (această întâmplare a avut loc în 1892)

"Putină știință ne desparte de Dumnezeu, multă știință ne apropie!"

Dr. Louis Pasteur

Morala: Plăcerea cea mai mare a unui om inteligent este să lase impresie că e un nair în fața unui nair ce vrea să pară inteligent.

Sursa: barzilaiendan

BINECUVÂNTARE LA BISERICA PENTICOSTALĂ ROMÂNĂ - SYDNEY



Diaconul Marius Marcu cheamă numele Domnului peste micuțul Jacob Miculeanici.



Sora Marta împreună cu copiii familiei Marcu



Sora Sefora Cohu
„Așa cum sunt la tine vin...”

În data de 9 August 2020, la Biserica Penticostală Română din Sydney a fost zi de sărbătoare.

Tânăra familie David și Rebeca Miculeanici l-au adus la Biserică al doilea copil al familiei, noul născut Jacob, cu dorința ca Domnul să-l binecuvânteze.

După cum este scris:

„Și Isus le-a zis: <Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a celor ca ei>” (Mat 19:14).

„Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei (Marcu 10:16).

A fost o mare bucurie pentru părinți, bunici și întreaga Biserică. Iată, Domnul își scoate o „întăritură de apărare” din gura pruncilor. (Psalmul 8.2)

Păstor Corneliu Tuchlei

BISERICA PENTICOSTALĂ PHILADELPHIA - MELBOURNE



HARUL LUI DUMNEZEU în Vechiul Testament



UNDE EȘTI OMULE?
Misiune,
Orientul Mijlociu, cu:

Păstor Gabi Izsak și Păstorul Dorel Mureșan

Detalii: 0417313763/dorelmd@hotmail.com

Mefiboșet locuia la Ierusalim, căci mânca totdeauna la masa împăratului.
El era olog de amândouă picioarele (2 Samuel 9:13).

Privind la ologul Mefiboșet, să nu uităm niciodată că tot ce avem e prin Harul lui Dumnezeu. Niciodată să nu uităm că și noi tot ologi suntem. Așa cum picioarele lui Mefiboșet nu se vedeau pentru că erau sub masă, sângele Domnului Isus Cristos ne acopere toate slăbiciunile noastre, toate minusurile noastre și nu se mai văd imperfecțiunile noastre. Când Dumnezeu se uită la noi, se uită la perfecțiunea lui Cristos, care ne este atribuită nouă.

Numai așa vom sta noi, ologii, la masă, în Împărăția lui Dumnezeu. Studiind unele pasaje ale Vechiului Testament, am găsit că și aici există o imagine a Harului lui Dumnezeu.

(Un crâmpei din predica păstorului Gabi Izsak; vom reveni în edițiile următoare ale revistei cu articole pe aceeași tematică - Harul lui Dumnezeu în Vechiul Testament. NR)

Sarea în bucate

Continuăm în această lună seria noastră despre alternative mai sănătoase în bucătărie, și o să vorbim despre sare. Știm cu toții că sarea a fost folosită încă din timpurile biblice. Sarea este un ingredient foarte important în orice rețetă de bucătărie, o poate duce la un nivel mai înalt sau poate ruina mâncarea respectivă.

Sarea este crucială pentru a menține în corp un volum de sânge și o tensiune arterială adecvate, ceea ce ajută ca țesuturile noastre să fie alimentate cu oxigen care transportă sânge și nutrienți. Acest mineral, alcătuit în principal din clorură de sodiu (NaCl), este mereu prezent la mesele noastre.



Primul fel de sare despre care aș vrea să vorbesc este sarea de masă obișnuită (gândește-te la saxa salt aici, în Australia). Acest brand *iconic* este folosit de mult timp. Dar te-ai uitat vreodată la lista de ingrediente? Probabil că vei vedea: sare naturală de mare și un agent *anti-caking* - cel mai probabil sodiu silicatul de aluminiu. Acest agent chimic se adaugă pentru a preveni solidificarea sării, mai ales pe vremea călduroasă. Problema este că excesul de aluminiu în organism poate duce la afecțiuni neurologice, insuficiență renală, decalcificarea oaselor și multe altele. Mai mult, majoritatea sării de masă a fost puternic prelucrată - ceea ce elimină mineralele benefice care există în mod natural.

Este posibil să fi observat, de asemenea, că majoritatea sării de masă este iodată. Acesta a fost un rezultat al dietelor sărace în iod, care au provocat mărimi anormale ale glandei tiroide. Dar realitatea este că dacă mâncați o dietă care constă din alimente naturale, nu aveți nevoie de sare iodată. De asemenea, puteți obține iodul din alimente precum peștele și alge marine. Cel mai rău lucru este că aproape toată sarea iodată conține aditivi și zaharuri.

Cred că cel mai bun mod de a cumpăra sare este să verificați mai întâi eticheta ingredientelor. O sare de bună calitate va avea doar... sare - fără aditivi. Una dintre preferatele mele este sarea din Himalaya. Sarea din Himalaya conține numeroase minerale precum calciu, potasiu, magneziu, zinc și fier. De asemenea, este adesea prelucrată manual și foarte pură în comparație cu sarea de masă. Această sare este de asemenea disponibilă în toată lumea și ușor de găsit. Vă încurajez să aruncați o privire asupra sării pe care o aveți acasă și să verificați ingredientele din care este compusă. Vă rugăm să împărtășiți, dacă cunoașteți pe cineva care poate beneficia de aceste informații.

Dumnezeu ne-a dat un spirit de discernământ atât pentru lucrurile spirituale cât și pentru cele materiale. Așa că trebuie să fim cu grijă atunci când ne hrănim atât sufletele noastre cât și trupurile noastre.



Cu sănătate, pace și speranță
Tamara Vasilciuc, Biserica Tabor, Melbourne

21 September 2020



International day of peace

The Battle's over, really!

Winn Collier

For twenty-nine years after *World War II* ended, *Hiroo Onoda* hid in the jungle, refusing to believe his country had surrendered. Japanese military leaders had dispatched *Onoda* to a remote island in the *Philippines (Lubang)* with orders to spy on the Allied forces. Long after a peace treaty had been signed and hostilities ceased, *Onoda* remained in the wilderness. In 1974, *Onoda's* commanding officer traveled to the island to find him and convince him the war was over.

For three decades, *Onoda* lived a meager, isolated existence, because he refused to surrender—refused to believe the conflict was done. We can make a similar mistake. Paul proclaims the stunning truth that “*all of us who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death*” (Romans 6:3). On the cross, in a powerful, mysterious way, Jesus put to death satan’s lies, death’s terror and sin’s tenacious grip. Though we’re “*dead to sin*” and “*alive to God*” (v. 11), we often live as though evil still holds the power. We yield to temptation, succumbing to sin’s seduction. We listen to lies, failing to trust Jesus. But we don’t have to yield. We don’t have to live in a false narrative. By God’s grace we can embrace the true story of Christ’s victory.

While we’ll still wrestle with sin, liberation comes as we recognize that Jesus has already won the battle. May we live out that truth in His power.

Our daily bread

Poveștile copilăriei

Para...

Maria Luca

- Alexandru.... perele sunt încă verzi! Nu are rost să le rupi pentru că oricum nu le vei mânca!

Surprins asupra faptului, Alexandru a tresărit... E adevărat că erau cam mici perele, dar arătau așa de bine în pom... Cu privirea în pământ, rușinat parcă de apostrofarea bunicii, Alexandru o ia la fugă prin iarba deasă... Ce frumos e la bunici!

Cățelul Pufy, ce până adineaori stătea tolănit la soare, s-a ridicat și el așteptând cu nerăbdare ca băiatul să-l cheme...

- Pufy! Hai să alergăm!

Cu urechile fluturând în vânt, cățelul aleargă după băiat, uitând de soarele arzător. Era atâta veselie când Alexandru era aici!

Bunica intrase în casă și de acolo privea pe geam la cei doi. Atâta viață prindea căsuța ei când se întâlneau...

Pe foc gogoșile sfârâiau, iar bunica le pudra cu zahăr, după ce le scotea una câte una.

- Alexandru, hai la gogoși!

Niciun răspuns... O liniște suspectă a pus-o pe bunica pe gânduri. Sigur face iar vreo năzdrăvănie.

Încet, încet iese din casă și cu privirea iscoditoare caută prin grădină... Alexandru era trântit lângă păr, cu Pufy alături, și-i tot explica ceva:

- La oraș căteii merg legați cu lesa și nu au voie să-și facă treburile peste tot, și cel mai mult timp stau în casă...

Cățelul îl privea cu ochii mari, acoperiți de șuvițele lungi de păr ce cădeau peste ei, parcă ar fi vrut să înțeleagă, dar era așa de greu de înțeles...

- Alexandru, sunt gata gogoșile. Hai să mănânci!

Tresărind, Alexandru privește vinovat spre bunica și apoi pornește spre casă. În urma lui aude un glas pe care îl recunoaște așa de bine:

- Hei, năzdrăvanule, ți-am spus să nu rupi perele că nu s-au copt încă...

- Dar nu mi-ai spus să nu le gust! bombăni copilul și o luă la fugă spre casă, gândindu-se la gogoșile ce îl așteptau pe verandă...

În urma lui bunica zâmbea cu nostalgie, parcă se vedea pe ea, cu mulți ani în urmă, când făcea prăpăd în grădina bunicii...

Bunica Luca



Fratele Emanoil Căiță - Mândria, de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, a împlinit joi, 20 August, vârsta de 85 de ani.

A sărbătorit înconjurat de familie.

La mulți ani cu Domnul Isus!



Pace cu Dumnezeu

Pacea pe care Dumnezeu o oferă se poate să treacă dincolo de înțelegerea noastră, dar este la îndemâna noastră. Este disponibilă pentru noi. Dacă dorim să avem pace cu Dumnezeu, există doar o cale: Isus Cristos. Când Isus a murit pe cruce, Dumnezeu a pus toate păcatele lumii peste El: păcate trecute, prezente și viitoare. Când acceptăm darul lui Dumnezeu și ne punem credința în El, primim neprihănirea lui Cristos. Această neprihănire, potrivit cu Romani 4:23-24, ne este „atribuită” nouă, celor care credem în El, Cel care L-a înviat pe Isus din morți:

„Dar nu numai pentru el este scris că „i-a fost socotită ca neprihănire”, ci este scris și pentru noi, cărora, de asemenea, ne va fi socotită, nouă, celor ce credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus Cristos, Domnul nostru...”.

Cu toții ne dorim pacea lui Dumnezeu. Dar până când nu avem o relație mântuitoare cu Isus, până când nu primim darul mântuirii, nu o vom avea niciodată. Dacă ne dorim pacea lui Dumnezeu, prima dată trebuie să avem pace cu Dumnezeu!

Deci, ce ne oferă pacea cu Dumnezeu în aceste vremuri pline de incertitudine? Ne oferă speranță. Speranța că viața pe care o trăim pe pământ este doar începutul vieții noastre veșnice cu Dumnezeu. Ca urmași ai lui Isus, oameni care L-au acceptat pe Isus ca Domn și Mântuitor, am primit o viață abundentă și eternă. Acestea merg mână-n mână. Deoarece avem speranța lui Isus și Duhul Sfânt care ne călăuzește, este posibil să trăim o viață îmbelșugată aici, pe pământ. Atunci când ne dăm ultima suflare în trupul nostru temporar pe acest pământ, intrăm în eternitate. Viața eternă este o continuare a ceea ce a început pe pământ.

Dacă îl cunoști pe Isus, dacă L-ai rugat să fie Domnul și Mântuitorul tău, atunci poți fi liniștit pentru că indiferent ce scenarii sau circumstanțe pământești atârnă greu asupra ta, nu au putere eternă asupra ta. În lumina a ceea ce ne așteaptă în veșnicie, această viață este doar un segment minuscul în timp. Pacea pe care o avem cu Dumnezeu este ceea ce ne garantează speranța noastră asupra a ceea ce va veni.